

Tiesvedības izmaksas - Slovākija

Šajā vietnē ir sniegta informācija par tiesāšanās izmaksām Slovākijā.

Regulējošie noteikumi par juridisko profesiju honorāriem

1. panta 2. daļa Likumā Nr. 586/2003 par juridiskajām profesijām un ar ko groza Likumu Nr. 455/1991 par uzņēmumu un pašnodarbināto personu sniegtajiem pakalpojumiem, nosaka šādu kārtību:

“Profesionāla juridiska darbība ir klientu pārstāvība tiesās, valsts iestādēs un citās struktūrās, personas aizstāvība kriminālprocesā, juridisko konsultāciju sniegšana, tiesību aktu sagatavošana, juridiskās analīzes veikšana, klienta īpašumu pārvaldīšana, kā arī citu juridisko konsultāciju un pakalpojumu sniegšana, ja tā tiek veikta pastāvīgi un par atlīdzību (turpmāk – juridiskie pakalpojumi).”

Advokāti

Advokātu honorāru apmēri ir noteikti Slovākijas Republikas Tieslietu ministrijas Īstenošanas noteikumos (Nr. 655/2004 par advokātu honorāriem un atlīdzību par juridisko pakalpojumu sniegšanu); noteikumu teksts angļu valodā ir pieejams [Slovākijas Advokātu kolēģijas](#) tīmekļa vietnē.

Advokātu honorāru apmērus nosaka, advokātam un klientam savstarpēji vienojoties (nolīgta atlīdzība). Vairumā gadījumu advokāta honorāru apmēru nosaka, pamatojoties uz savstarpēju vienošanos, ja vien likumā nav paredzēta tarifu likmes izmantošana. Ja puses nespēj vienoties par atlīdzības apmēru, tas tiek noteikts, pamatojoties uz atbilstošajām tarifu likmēm (īstenošanas noteikumi par advokātu honorāriem). Uz tarifu likmēm pamatotā atlīdzība tiek noteikta, reizinot pamata likmi ar sagatavoto dokumentu vai sniegto juridisko pakalpojumu skaitu.

Tiesu izpildītāji

Slovākijas Republikā nepastāv atsevišķa tiesu izpildītāju profesija. Tomēr saskaņā ar Likumu Nr. 233/1995 par tiesu amatpersonām un izpildes darbībām (**Izpildes procesa likumu**) šīs funkcijas veic izpildes amatpersonas.

Fiksētās izmaksas

Fiksētās izmaksas civillietās

Fiksētās civillietās iesaistīto personu izmaksas

Visas izmaksu kategorijas ir paredzētas attiecīgajos noteikumos, un tās nosaka dažādos veidos.

Uz **tiesas izdevumiem** attiecas Likums Nr. 71/1992 par tiesas izdevumiem un maksu par izrakstiem no sodāmības reģistra (Likums par tiesas izdevumiem) un tā grozījumi. Izdevumu apmērs ir noteikts kā fiksēta likme, procentuāla likme vai abu šo likmju kombināciju (atkarībā no prasības veida).

Uz **izpildes amatpersonas** izdevumiem attiecas Likums Nr. 233/1995 par tiesu amatpersonām un izpildes darbībām. Izdevumu apmēru nosaka, pamatojoties uz tarifu likmi (atkarībā no izpildes priekšmeta piemēro fiksēto likmi vai procentuālo likmi), vai puses vienojas par atlīdzību.

Advokātu honorāru apmēri ir paredzēti Īstenošanas noteikumos Nr. 655/2004 par advokātu honorāriem un atlīdzību par juridisko pakalpojumu sniegšanu. Honorāra apmēru nosaka, pamatojoties uz tarifu likmi (fiksēta likme par katru sniegto juridisko pakalpojumu, kas atkarīga no prasības summas vai no prasības priekšmeta) vai kā nolīgtu honorāru.

Ekspertu honorāru apmērus paredz Īstenošanas noteikumi Nr. 491/2004 par ekspertu, tulku un tulkotāju atlīdzībām, izmaksu segšanu un patērētā laika atlīdzināšanu. Honorāra apmērus nosaka, pamatojoties uz tarifu likmi (fiksēta likme par katru sniegto pakalpojumu, stundas likme vai procentuālā likme atkarībā no ekspertu pakalpojuma priekšmeta) vai kā nolīgtu honorāru.

Uz **atlīdzību lieciniekiem** attiecas Likums Nr. 99/1963 (**Civilprocesa kodekss**) un Īstenošanas noteikumi Nr. 543/2005 par rajona tiesu, reģionālo tiesu, Specialās tiesas un militāro tiesu administrāciju un iekšējo kārtību, Likums Nr. 311/2001 (**Darba likums**), Likums Nr. 595/2003 par ienākumu nodokli un Likums Nr. 663/2007 par minimālo algu. Tiesa lemj par faktisko izmaksu un negūto ienākumu atlīdzināšanu (saskaņā ar Īstenošanas noteikumiem par administrāciju un iekšējo kārtību).

Tulku/tulkotāju honorāru apmērus paredz Īstenošanas noteikumi Nr. 491/2004 par ekspertu, tulku un tulkotāju atlīdzībām, izmaksu segšanu un patērētā laika atlīdzināšanu. Honorāra apmēru nosaka, pamatojoties uz tarifu likmi (fiksēta likme par stundas darbu /lapas tulkošanu no attiecīgās valodas, vai par katru tulka/tulkotāja sniegto pakalpojumu) vai kā nolīgtu honorāru.

Tādējādi personām, kuras nav juristi, bez profesionāla palīdzības ir gandrīz neiespējami noteikt plānotās kopējās izmaksas lielākajā daļā potenciālo civillietu.

Savukārt profesionālis (jo īpaši advokāts) pēc konkrētās lietas apstākļu izvērtēšanas klientam var sniegt daudz precīzāku informāciju par gaidāmajiem tiesāšanās izdevumiem. Gadījumos, kad ir grūti paredzēt tiesvedības iznākumu, advokāts var sniegt klientam informāciju par gaidāmajiem izdevumiem katrā iespējamā tiesvedības iznākuma scenārijā, kura piepildīšanās atkarīga no tiesas apsvērumiem un sprieduma.

Uz dažādajiem izdevumu veidiem, kādi var rasties civilprocesa ietvaros, attiecas īpaši likumi un noteikumi. Tajos ir paredzēti arī dažādi honorāru aprēķināšanas veidi, kurus var iedalīt divās pamatkategorijās: tarifu likmes un nolīgtās atlīdzības.

Civilprocesa stadija, kurā pusei ir jāsedz fiksētās izmaksas

Saskaņā ar Likumu Nr. 71/1992 par tiesas izdevumiem un maksu par izrakstiem no sodāmības reģistra, uzsākot tiesvedību ir jānomaksā tikai tiesas nodeva.

Saskaņā ar Likumu Nr. 99/1963 (Civilprocesa kodekss) pārējie izdevumi, kas var rasties papildus tiesas nodevai, ir galvenokārt pušu un to pārstāvju izdevumi. Tostarp:

- pušu un to likumīgo pārstāvju negūtie ienākumi;
- pierādījumu nodrošināšanas izmaksas (tostarp ekspertu honorāri);
- atlīdzība par notāru pakalpojumiem, pildot tiesas uzdevumus, kā arī notāru faktiskie izdevumi;
- atlīdzība par mantojuma administratoru/izpildītāju pakalpojumiem, un viņu faktiskie izdevumi;
- maksa par mutisko vai rakstisko tulkošanu;
- atlīdzība par pārstāvību – gadījumos, kad pusi pārstāv **Slovākijas Advokātu kolēģijā** reģistrēts advokāts.

Šīs izmaksas parasti nomaksā pēc tiesas sprieduma pasludināšanas.

Turklāt izdevumi civilprocesā lielā mērā ir atkarīgi no izskatāmās lietas un tiesas ieskatiem (galvenokārt no sniedzamajiem pierādījumiem un no tā, kādi izdevumi būs jāatlīdzina otrai pusei). Tādēļ pirms tiesvedības uzsākšanas ir ļoti grūti paredzēt faktiskos izdevumus.

Fiksētās izmaksas kriminālprocesā

Fiksētās lietas dalībnieku izmaksas kriminālprocesā

Par izdevumiem kriminālprocesā tiesa var lemt pēc saviem ieskatiem pēc tam, kad ir pieņemts galīgais nolēmums.

Kriminālprocesa stadija, kurā ir jāsedz fiksētās izmaksas

Visi kriminālprocesa izdevumi ir jāsedz tikai pēc galīgā sprieduma spēkā stāšanās, jo lēmums par tiesāšanās izdevumiem ir daļa no sprieduma (Likums Nr. 301/2005 par **kriminālprocesa kodeksu**).

Fiksētās izmaksas konstitucionālajā tiesvedībā

Fiksētās lietas dalībnieku izmaksas kriminālprocesā

Slovākijas Konstitucionālajā tiesā izskatāmām lietām, kuras nav novērtējamas naudas izteiksmē, pamata tarifs par katru juridisko pakalpojumu pārstāvības jomā ir nosakāms vienas sestās daļas apmērā no aprēķinu bāzes apmēra (Īstenošanas noteikumu Nr. 655/2004 par advokātu honorāriem un atlīdzību par juridisko pakalpojumu sniegšanu 11. punkts).

Konstitucionālās tiesvedības stadija, kurā jāsedz fiksētās izmaksas

Konstitucionālajā tiesvedībā tiek piemērota līdzīga kārtība kā civillietās un krimināllietās. Ir piemērojams Likums Nr. 99/1963 (Civilprocesa kodekss).

Iepriekšēja informācija, ko sniedz juridiskie pārstāvji

Pušu tiesības un pienākumi

18. pants Likumā Nr. 586/2003 par juridiskajām profesijām un ar ko groza Likumu Nr. 455/1991 par uzņēmumu un pašnodarbināto personu sniegtajiem pakalpojumiem, nosaka šādu kārtību.

1. Praktizējot, katram advokātam ir pienākums aizsargāt un aizstāvēt klienta tiesības un intereses un rīkoties saskaņā ar klienta norādījumiem. Klienta norādījumi, kas ir pretrunā vispārējo tiesību normām, nav advokātam saistoši, un advokāta pienākums ir pienācīgā veidā informēt klientu par šādu norādījumu prettiesiskumu.
2. Advokātam savas profesionālā darbība ir jāveic pēc labākās sirdsapziņas, godprātīgi un ar pienācīgu profesionālo rūpību. Advokātam ir konsekventi jāizmanto visi pieejamie tiesiskie līdzekļi un zināšanas, nodrošinot vislabāko iespējamo klienta interešu aizstāvību. Advokātam jānodrošina sniegto juridisko pakalpojumu atbilstība paredzētajiem mērķiem, pieprasītās atlīdzības apmēram ir jābūt adekvātam.
3. Advokātam, veicot profesionālo darbību, ir jāizturas atbilstoši juridiskās profesijas cieņai un jāatturas no jebkādam darbībām, kas varētu apkaunot profesiju. Advokātam ir jāievēro ētikas kodekss un Advokātu biedrības iekšējie noteikumi.

Pamats izmaksu noteikšanai

Kādās valodās ir pieejama informācija par pamatu izmaksu noteikšanai Slovākijā?

Iepriekš minētie likumi par izdevumiem slovāku valodā ir publicēti Normatīvo aktu krājumā (saskaņā ar **Slovākijas Republikas Valsts padomes Likuma Nr. 1/1993 8. pantu**).

Kur atrast informāciju par mediāciju?

Uz mediāciju attiecas Likums Nr. 420/2004 par **mediāciju**.

Kur atrast papildu informāciju par izmaksām?

Tīmekļa vietne, kurā pieejama informācija par izmaksām

Informācija par izmaksām atrodama [IGNUM](#) tīmekļa vietnē, kura atrodami normatīvie akti, kā arī pašlaik un iepriekš Slovākijā spēkā esošie noteikumi. Šī tīmekļa vietne pieder [Slovākijas Republikas Tieslietu ministrijai](#).

Kur atrast informāciju par dažādu procedūru vidējo ilgumu?

Ar šo informāciju var iepazīties [Slovākijas Republikas Tieslietu ministrijas](#) statistikas gadagrāmatā.

Kur atrast informāciju par noteikta veida tiesāšanās vidējām kopējām izmaksām?

Vidējo izmaksu noteikšana ir apgrūtināta šādu iemeslu dēļ.

1. Statistiskā informācija netiek publicēta.
2. Attiecīgie Slovākijas normatīvie akti ir salīdzinoši elastīgi un gandrīz vienmēr pieļauj nolīgta honorāra/atlīdzības piemērošanu – tās apmēru var ietekmēt reģions, juridiskā biroja reputācija, kā arī citas personas, kuras sniedz ar tiesvedību saistītos pakalpojumus. Svarīgs papildu aspekts, kas var ievērojami ietekmēt izmaksas, ir izskatāmā lieta, tās sarežģītība, nepieciešamo pierādījumu apjoms, kā arī lietas izskatīšanas ilgums.

3. Turklāt tarifu likmes apmērs (ko tiesvedības beigās atkarībā no tās iznākuma un pēc tiesas ieskatiem var atļūdzināt procesuālo izdevumu veidā) ir saistīts ar tiesvedības apjomu, sniegto pakalpojumu skaitu un dažādiem citiem faktoriem. Tā kā vidējo ar strīdu saistītā darba apjomu noteikt nav iespējams, nevar noteikt arī vidējos tiesāšanās izdevumus.

Pievienotās vērtības nodoklis

Kā tiek sniegta šī informācija?

Ja izpildes amatpersona ir reģistrēts PVN maksātājs, aprēķinātajiem ienākumiem un izdevumiem tiks pieskaitīts PVN (saskaņā ar Likuma Nr. 233/1995 par tiesu izpildītājiem un izpildes darbībām 196. pantu).

Ja advokāts ir reģistrēts PVN maksātājs, saskaņā ar šiem noteikumiem sagatavotajā ienākumu un izdevumu aprēķinā tiek iekļauts PVN (**Tieslietu ministrijas Īstenošanas noteikumu Nr. 655/2004** par advokātu honorāriem un atļūdzību par juridisko pakalpojumu sniegšanu 18. panta 3. punkts).

Ja eksperts, tulks vai tulkotājs ir reģistrēts PVN maksātājs, aprēķinātajos honorāros tiek iekļauts PVN (**Tieslietu ministrijas Noteikumu Nr. 491/2004** par ekspertu, tulku un tulkotāju atļūdzībām, izmaksu segšanu un patērētā laika atļūdzināšanu 16. panta 2. punkts).

Kādas ir piemērojamās likmes?

Tiesas izdevumiem PVN nepiemēro (Likums Nr. 71/1992 par tiesu izdevumiem un maksu par izrakstiem no sodāmības reģistra ar atbilstošajiem grozījumiem). Ja maksājuma saņēmējs ir reģistrēts PVN maksātājs, mediācijas un arbitražas atļūdzībām piemēro PVN 19 % apmērā, jo mediācijas pakalpojumu sniegšana ir saimnieciskās darbības veids.

Juridiskā palīdzība

Civillietās piemērojamais ienākumu sliekšnis

Šis sliekšnis ir noteikts 4. panta i) apakšpunktā Likumā Nr. 327/2005 par juridiskās palīdzības sniegšanu maznodrošinātajiem, ar ko groza Likumu Nr. 586/2003 par advokātiem un Likumu Nr. 455/1991 par regulētajam profesijām (ar grozījumiem), kas grozīts ar Likumu Nr. 8/2005.

Attiecīgā punkta teksts ir šāds: "Persona ir uzskatāma par maznodrošinātu, ja tā saņem maznodrošinātām personām paredzētus pabalstus ^{1e)} vai tās ienākumi ir vienādi vai mazāki nekā iztikas minimums ²⁾ reizināts ar 1,6 un ja fiziskajai personai nav lūdzekļu, lai samaksātu par juridiskajiem pakalpojumiem." (EUR 311,30)

Apsūdzētajiem piemērojamais ienākumu sliekšnis krimināllietās

Apsūdzētajiem, kas vēlas saņemt tiesas noteikta aizstāvja palīdzību, ienākumu sliekšnis netiek piemērots. **Kriminālprocesa kodeksa** 37. un 38. pants nosaka gadījumus, kad aizstāvība ir obligāta.

1. Apsūdzētajam ir nepieciešamas juridiskas konsultācijas pirmstiesas procesā, ja:
 1. persona atrodas apcietinājumā, izcieš sodu ieslodzījuma vietā, vai ir nodota medicīnas iestādes uzraudzībā,
 2. personai ir atņemta rīcībspēja vai tās rīcībspēja ir ierobežota,
 3. persona ir apsūdzēta īpaši smagā noziegumā,
 4. persona nav sasniegusi pilngadību,
 5. persona izvairās no tiesas.
2. Juridiskā pārstāvība ir obligāta arī gadījumos, kad tiesa vai prokurors pirmstiesas procesa laikā uzskata to par nepieciešamu, jo ir šaubas par apsūdzētā spējām pienācīgi sevi aizstāvēt.
3. Advokāta īstenota aizstāvība ir obligātās arī izdošanas procesos un procesos, kas ir saistīti ar piespiedu ārstēšanas noteikšanu, izņemot piespiedu ārstēšanos no alkoholisma.

Kriminālprocesa kodeksa 38. pants nosaka:

1. Aizstāvis ir obligāts izpildes procesā, kurā tiesa pieņem nolēmumu atklātā sēdē, ja:
 1. notiesātais ir persona, kurai ir atņemta rīcībspēja vai kuras rīcībspēja ir ierobežota,
 2. notiesātais ir nosacīti atbrīvota nepilngadīgā persona, kura atklātās tiesas sēdes norises brīdī nav sasniegusi 18 gadu vecumu,

3. notiesātais ir persona, kas atrodas ieslodzījumā,
4. pastāv šaubas par personas spēju pienācīgi sevi aizstāvēt.

2. Notiesātai personai nepieciešams aizstāvis, izmantojot ārkārtas tiesību aizsardzības līdzekļi, ja:

- lieta attiecas uz 37. panta 1. daļas a), b) vai c) punktu,
- notiesātais ir nosacīti atbrīvota nepilngadīgā persona, kura brīdī, kad notiek tiesas sēde par ārkārtas tiesību aizsardzības līdzekli, nav sasniegusi 18 gadu vecumu,
- pastāv šaubas par personas spēju pienācīgi sevi aizstāvēt,
- ja process notiek saistībā ar notiesātu personu, kura ir mirusi.

Cietušajiem piemērojams ienākumu sliekšnis krimināllietās

Saskaņā ar Kriminālprocesa kodeksa 558. panta 1. daļu tiesas kompetencē ir lemt par cietušā izdevumu atlīdzināšanu pēc sprieduma spēkā stāšanās.

Citi nosacījumi par juridiskās palīdzības sniegšanu cietušajiem

Visi nosacījumi ir paredzēti Likumā Nr. 301/2005 (Kriminālprocesa kodekss).

Bezmaksas tiesvedība

Ir **divu veidu atbrīvojumi no tiesas izdevumu segšanas** (Slovākijas Valsts padomes Likuma Nr. 71/1992 par tiesas izdevumiem un maksu par izrakstiem no sodāmības reģistra 4. pants ar attiecīgajiem grozījumiem). Atbrīvojumi attiecas uz:

- noteiktām lietām (nepilngadīgo aprūpe, administratīvo iestāžu bezdarbība vai nelikumīga darbība, abpusēja vecāku un bērnu uzturlīdzekļu nodrošināšana); vai
- noteiktām personu grupām (prasītāju lietā par kompensācijas piešķiršanu par nelaimes gadījumu darbā vai arodslimību; lietās par darba attiecību prettiesisku pārtraukšanu u. c.). Ja tiesa apmierina prasību, atbildētājam ir jāsedz atbilstošie tiesas izdevumi vai tiesas noteiktā izdevumu daļa, ja vien atbildētājs nav atbrīvots no tiesas izdevumu segšanas).

Saskaņā ar Civilprocesa kodeksa 138. pantu tiesa var pilnībā vai daļēji atbrīvot pusi no tiesas izdevumu segšanas, ja to pamato puses finansiālais stāvoklis un iesniegtā prasība nav acīmredzami nepamatota. Tiesa var atcelt piešķirtos atbrīvojumus jebkurā tiesvedības posmā.

Saskaņā ar Likumu Nr. 327/2005 par juridiskās palīdzības sniegšanu mazturīgām personām (Likums par juridisko palīdzību) ar **juridisko palīdzību** saprot juridisko pakalpojumu sniegšanu personai, kura ir tiesīga saņemt palīdzību savu tiesību aizstāvībai, un tā parasti izpaužas kā:

- juridiskās konsultācijas,
- palīdzība ārpustiesas strīdu risināšanā,
- dokumentu sagatavošana iesniegšanai tiesā,
- pārstāvība tiesas sēdēs,
- ar to saistītas darbības, kā arī
- saistīto izmaksu pilnīga vai daļēja apmaksa.

Ja iesaistītā persona atbilst noteiktajiem juridiskās palīdzības saņemšanas nosacījumiem, tiesa parasti piemēro arī atbrīvojumu no tiesāšanās izdevumu segšanas (tostarp arī tiesas izdevumu). Nav konkrētu tiesību normu, kurās būtu noteikts, ka persona, kurai piešķirta juridiskā palīdzība, būtu atbrīvojama no tiesas izdevumu segšanas. Tomēr pastāv ļoti liela iespējamība, ka tiesa piemēros šādu atbrīvojumu.

Kad zaudētājam ir jāsedz uzvarētājas puses izdevumi?

Civilprocesā: saskaņā ar Civilprocesa kodeksa 142. pantu

Personai ir tiesības lūgt tiesu atbrīvot viņu no tiesas izdevumu segšanas pilnā apmērā vai daļēji. Tiesa pēc savas iniciatīvas var noteikt, ka uzvarētājam ir jāsedz (ja prasība apmierināta pilnā apmērā) tiek atlīdzināti visi tiesāšanās izdevumi (tostarp tiesas izdevumi). **Ja prasība tiek apmierināta daļēji**, tiesa uzliek abām pusēm par pienākumu proporcionāli segt tiesāšanās izdevumus, kā arī var nolemt, ka nevienai no pusēm nav tiesību uz tiesāšanās izdevumu atlīdzināšanu. Tomēr tiesa var lemt, ka tiesāšanās

izdevumi pusei, kurai spriedums ir daļēji labvēlīgs, tiek atlīdzināti pilnā apmērā, ja lēmums par pusei uzlikto maksājumu apmēru bija atkarīgs no uz eksperta slēdziena vai tiesas ieskatiem, vai ja prasība nav pilnībā apmierināta salīdzinoši nenožīmīgu iemeslu dēļ.

Kriminālprocesā: saskaņā ar Kriminālprocesa kodeksa 557. pantu

Ja cietušajam ir tiesības vismaz uz daļēju tiesāšanās izdevumu atlīdzināšanu, apsūdzētā pienākums ir segt cietušajam radušos tiesāšanās izdevumus, tostarp pārstāvības izmaksas obligātas pārstāvības gadījumā.

Arī gadījumos, kad cietušajam nav šādu tiesību, tiesa var noteikt tiesas izdevumu segšanu pilnā apmērā vai daļēji, ja cietušais ir iesniedzis šādu lūgumu un tas ir pamatots ar lietas apstākļiem.

Ekspertu honorāri

Ekspertu honorāru apmērus nosaka Tieslietu ministrijas Īstenošanas noteikumi Nr. 491/2004 par ekspertu, tulku un tulkotāju atlīdzībām, izmaksu segšanu un patērētā laika atlīdzināšanu. Jebkurš interesents ministrijas tīmekļa vietnē var apskatīt [Slovākijas Republikas Tieslietu ministrijas](#) uzturēto ekspertu sarakstu. Reģistrā tiek iekļauti tikai tie eksperti, kas atbilst visiem kritērijiem (saskaņā ar Īstenošanas noteikumiem par ekspertu, tulku un tulkotāju atlīdzībām).

Ekspertu honorāru nosaka **eksperts un klients savstarpēji vienojoties** (nolīgta atlīdzība). Ja puses nespēj panākt vienošanos, atlīdzības apmēra noteikšanai ir jāizmanto iepriekš minēto noteikumu normas par tarifu likmēm.

PVN piemēro tikai nolīgtajai atlīdzībai ar nosacījumu, ka tulkotājs/tulks ir reģistrēts PVN maksātājs.

Tarifu likmes var noteikt:

- pamatojoties uz veļīto stundu skaitu,
- kā procentus no sākotnējās prasības summas,
- kā fiksētu likmi, kas atkarīga no prasības summas un sniegto pakalpojumu skaita.

Atsevišķu gadījumu apskats attiecībā uz Slovākiju

Detalizētāku informāciju par tiesāšanās izdevumiem Slovākijā var iegūt, skatot informāciju par konkrēto gadījumu izpēti.

Saistīti pielikumi

[Slovākijas ziņojums par izmaksu pārskatāmības pētījumu](#)

Šīs lapas dažādās valodu versijas uztur attiecīgās dalībvalstis. Tulkojumu veic Eiropas Komisijas dienestā. Varbūtējās izmaiņas, ko oriģinālā ieviesušas kompetentās valsts iestādes, iespējams, nav atspoguļotas tulkojumos. Eiropas Komisija neuzņemas nekādas saistības un atbildību par datiem, ko satur šis dokuments, vai informāciju un datiem, uz kuriem šajā dokumentā ir atsauces. Lūdzam skatīt juridisko paziņojumu, lai iepazītos ar autortiesību noteikumiem, ko piemēro dalībvalstī, kas ir atbildīga par šo lapu.

Dalībvalstis, kas ir atbildīgas par nacionālā satura lapu pārvaldību, atjaunina daļu šīs tīmekļa vietnes satura, ņemot vērā Apvienotās Karalistes izstāšanos no Eiropas Savienības. Ja vietnē ir saturs, kurā vēl nav atspoguļota Apvienotās Karalistes izstāšanās, tas ir bez nolūka un tiks labots.

Lapa atjaunināta: 26/06/2019